

AYDOĞMUŞ'ta EKİN VE HARMAN ZAMANLARI...

Yazın ekin zamanlarında, gerek yollarda gerekse harmanda düven esnasında atların ve öküzlerin parlaması vardı. Aman ne tehlike-ne tehlike. O parlayan atlar; (yokuş aşağı freni patlamış kamyon gibi) neresi gelirse gelsin önüne frlarcasına koşardı. Önüne metrelerce yüksek kayamı, uçurum mu geldi neresi olursa olsun hiç durmazdı. Atardı kendini aşağı...Hayvan akli diyeceğim ama bu kadarda olmazdı... Öküzlerde aynı. Onlarda atlardan aşağı kalmazdı. Öküzlerin vitesten çıkmasına da büvelek denirdi. Her iki hayvanın da parlamasına ve büvelek

Bu at da hala sinekle mücadele ediş hali. At iyice yorulmuş kumda kışını kumlara sürüyor ama sineğin yeri rahat, at ise acı içinde adeta "ne istersen yapayım, yeterki düş" der gibi...

Sinekten kurtulmuş öküzün yorgun ve bitkin vaziyette "ulan boşuna yorulmuşum" dergibi yatışı...

Parlamış atı her babayığit kolay kolay zaptedemezdi.

tutmasına sebep yetişemediği yer olan kuyruk altına yapışan sinektir. Yetişebilseler, o sineği orda dişiyile alacak ama yetişemediler mi raydan çıkıyorlardı. Yani kısaca iş Allah'a kalıyordu. Nerde sinek bırakırsa oraya kadar dağ-taş dümdüz koşarlardı... Bu olayı 1960'lı yıllarda bir kez öküzlerle düven sürerken yaşadım. Fazla uzun sürmedi bikaç kilometre düvenin üstünde gittim ama bu arada düvende diş-miş kalmadı tabii..

DEVAM

**Hüseyin
ÇALIŞKAN**

